

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
Oddział Kolejowy w Gliwicach
Śląski Klub Znakarzy Tras Turystycznych
44-100 Gliwice, ul. Dubois 12

l.dz.: 19/ŚKZ/10

Gliwice, 2010-02-16

**Polskie Towarzystwo
Turystyczno-Krajoznawcze
Zarząd Główny
Komisja Turystyki Kolarskiej
ul. Senatorska 11
00-075 WARSZAWA**

dotyczy: wnioski dot. szlaków rowerowych z zebrania sprawozdawczego Klubu Znakarzy

Nasz Klub zrzesza znakarzy szlaków rowerowych, w tym osoby z dziesięcioletnim doświadczeniem w sprawach znakarskich. Co roku na zebraniach sprawozdawczych poruszane są aktualne problemy dotyczące tej tematyki. Obserwowany jest stały wzrost ilości rozmaitych znakowanych szlaków rowerowych, które coraz częściej są źle oznakowane i mimo dużego ich zagęszczenia nie tworzą systemu, który by zachęcał do użytkowania ich przez turystów.

W szczególności odczuwalny jest brak jednolitej prawidłowej polityki rowerowej w skali Państwa i związanych z tą polityką przepisów i instrukcji. W konsekwencji odczuwa się brak następujących rozwiązań:

- 1) Nie ma ogólnopolskich, obowiązujących wszystkich zasad numeracji tras dalekobieżnych i lokalnych, podobnych do zasad numeracji dróg publicznych; niezależnych od sposobu ich oznakowania. Przyjęta przez PTTK zasada numeracji szlaków ma charakter czysto ewidencyjny i jest mało przejrzysta.
- 2) Nie ma standardów oznakowania rowerowych tras komunikacyjnych w miastach i rowerowych tras turystycznych o wysokim standardzie użytkowym. Standardy ujęte instrukcją znakarską PTTK sprawdzają się głównie na trasach drugorzędnych poza terenem zurbanizowanym.
- 3) Nie ma uprawnień znakarzy i instruktorów znakarstwa o charakterze uprawnień państwowych. Uprawnienia wewnątrzorganizacyjne w kontaktach z władzami samorządowymi w praktyce nie stanowią żadnego argumentu o posiadaniu jakichkolwiek kwalifikacji w tej branży.

Znazarze zrzeszeni w Klubie oczekują od Zarządu Głównego PTTK i jego Komisji Turystyki Kolarskiej zajęcia się przedstawioną problematyką w celu doprowadzenia do wydania przez Państwo stosownych regulacji prawnych dotyczących szlaków turystycznych, a w szczególności tras rowerowych wszelkich typów.

Z naszej strony proponujemy przyjrzenie się stosowanym przez nas zasadom numeracji Śląskiej Sieci Tras Rowerowych dla województw śląskiego i opolskiego z zastrzeżeniem, że trasy główne tej sieci trzeba będzie przenieść po ustaleniu numeracji tras dalekobieżnych międzynarodowych i krajowych, pozostawiając bez zmian numerację tras drugorzędnych.

Trasy dalekobieżne powinny być rezerwowane numery od 1 do 99, a pozostałe trasy powinny otrzymywać numery zaczynające się od symbolu literowego województwa jak na tablicach rejestracyjnych i mieć rezerwę numerów od 100 do 999 – numery przydzielane partiami dla tras w poszczególnych powiatach z zastrzeżeniem, że o numerze trasy przekraczającej granice powiatów decyduje, w którym powiecie znajduje się jej dłuższa część. Przy takiej zasadzie jeden organ wytypowany centralnie przez władze państwowe powinien opracować szkielet tras dalekobieżnych wraz z ich numeracją, a w przyszłości przydzielać dalsze numery. W przypadku pozostałych tras wystarczające będzie przydzielanie numerów przez wytypowane samorządy wojewódzkie i powiatowe.

W sprawie instrukcji znakowania szlaków rowerowych proponujemy przyjrzenie się rozwiązaniom duńskim (http://www.friefugle.dk/poland/signing_jel_pl.html; <http://kztt.webpark.pl/010k.html>), które Departament Studiów GDDKiA – Zespół ds. Ścieżek Rowerowych proponuje adaptować na terenie Polski, podobnie jak to uczyniło już kilka krajów europejskich, m.in. Wielka Brytania (<http://www.sustrans.org.uk/assets/files/guidelines/Signing%20parking%20etc.pdf>) i Litwa. W zakresie oznakowania tras międzynarodowych proponujemy przyjrzenie się rozwiązaniom stosowanym przez Europejską Federację Cyklistów, która proponuje dołączenie do znaków tras dalekobieżnych logo trasy międzynarodowej (http://www.ecf.com/3048_1 + linki do 2 plików z wzorami znaków). Obecne przepisy podają tylko podstawowe wzory kilku znaków typu R-1 i R-3, natomiast w praktyce niezbędne jest stosowanie wielu znaków obocznych oraz ustalenie jednoznacznych zasad ich stosowania. Z naszej strony już kilka lat temu opracowaliśmy własną wersję instrukcji znakowania szlaków rowerowych, stale aktualizowaną o nowe doświadczenia przy projektowaniu szlaków rowerowych. Jej aktualna wersja podana jest pod adresem <http://kztt.webpark.pl/010.html>.

Zgadzamy się ze stanowiskiem „Miasta dla Rowerów”, że w rozporządzeniach dotyczących znaków drogowych obecne znaki typu R-2 powinny być zlikwidowane i zastąpione nowymi wzorami znaków tras międzynarodowych, dalekobieżnych i miejskich opracowanych na podstawie rozwiązań sprawdzonych za granicą, a znaki typu R-1 powinny służyć głównie do oznakowania tras lokalnych (<http://www.rowery.org.pl/zmianyznakisygnaly2008.pdf>).

Oczekujemy też zajęcia się przez ZG PTTK problematyką uprawnień znakarzy tak, aby miały rangę uprawnień zawodowych, ułatwiających kontakty działaczy z samorządami.

Naszym zdaniem PTTK poprzez swoje władze naczelne powinno czynnie popierać Parlamentarną Grupę ds. Rozwoju Komunikacji i Turystyki Rowerowej w sprawach uregulowań prawnych dotyczących rowerzystów i Departament Studiów GDDKiA – Zespół ds. Ścieżek Rowerowych w dążeniach do opracowania standardów technicznych dróg dla rowerów i innych elementów infrastruktury rowerowej.

Zauważamy też, że PTTK powinno stale współpracować z innymi organizacjami zajmującymi się powyższą tematyką, m.in. w celu ujednoczenia stanowiska i ewentualnego podjęcia wspólnych przedsięwzięć, nie tylko doraźnych działań na szczeblu lokalnym.

Z poważaniem

SEKRETARZ KLUBU

Piotr Rościszewski

PREZES KLUBU

Jan Rychlik

Kopie:

KTKol ZG – kol. W. Wieczorkowski x 1

KTKol ZG – kol. K. Mieczkowski x 1

a.a. x 1